

Vuggen ved Havet

Aage Hermann

Ludolf Nielsen

Sang *mp*

Ha - vet er blaat, naar Guds Him - mel er blaa, og
Stod jeg og stir - red fra Fisk - er - nes Bro, naar
Vug - ger dig Bøl - gen til Hvi - le et Sted, som

Klaver *p* *mp*

S. *5*

Him - len var blaa som hans Blik - ke. Han sag - de Fra - vel for paa
Sol - gu - den tænd - te sin Kær - te: Snart er han til - ba - ge, saa
jeg vug - ger Bar - net til Hvi - le? El - ske - de min, har jag

Kl. *8*

S. *8*

Lang - fart at gaa, før So - len vi saa o - ver Syns - ran - den staa i
sæt - ter vi Bo, jeg græd og jeg lo, thi jeg føl - te det gro tæt
gjort dig For - træd, kom, du skal kom - me og ta - ge mig med, for

Kl. *11*

S. *mf*

Pur - pur - skær, skil - tes vi lk - ke. Som Ha - vet, der vug - ger mod
un - der mit ban - ken - de Hjør - te. Da fandt de en Dag i det
kun ved dit Bryst kan jeg smi - le. En - som ved Rok - ken jeg

Kl. *mf*

14 *p*

S. Klip - pe og Kyst, han vug - ged mig sag - te til Ro ved sit Bryst, hans
 sneh - vi - de Sand hans Ror og hans Nav - ne - brædt dre - vet i Land, mit
 spin - der mit Garn, jeg græ - der og suk - ker og vug - ger sit Barn, som

Kl. *f* *mp* *p*

17 *mp*

S. Ord og hans Smil var saa smuk - ke. Han kys - sed min Mund og min
 Skrig blev til Taarer og Suk - ke. For - stum - met, for - ste - net paa
 sorg - løst, kan Øj - ne - ne luk - ke. Og Høst blir til Vin - ter og

Kl. *mp*

20 *p*

S. Haand og mit Haar... Hav - bøl - gen kom - mer og Hav - bøl - gen gaar, og
 Bro - en jeg staar, Hav - bøl - gen kom - mer og Hav - bøl - gen gaar, og
 Vin - ter til Vaar, Hav - bøl - gen kom - mer og Hav - bøl - gen gaar, og

Kl. *p*

23

S. al - drig saa stand - ser dens Vug - ge.
 al - drig saa stand - ser dens Vug - ge.
 al - drig saa stand - ser dens Vug - ge.

Kl. *rit.*